

πᾶσαν μηχανὴν μηχανώμενος προσηγάγετο φθέγξασθαι τι πρὸς αὐτόν, οὗτως ἀναγκαῖόμενον εἰπεῖν ὁ δαίμονος ἐπιπόνου καὶ τύχης χαλεπῆς ἐφήμερον σπέρμα, τί με βιάζεσθε λέγειν ἂν μῆν ἄρειον μὴ γνῶναι; μετ' ἀγνοίας γὰρ τῶν οἰκείων κακῶν ἀλυπότατος δὲ βίος. ἀνθρώποις δὲ πάμπαν οὐκ ἔστι γενέσθαι 5 τὸ πάντων ἄριστον οὐδὲ μετασχεῖν τῆς τοῦ βελτίους φύσεως· Εἴριστον γὰρ πᾶσι καὶ πάσαις τὸ μὴ γενέσθαι. τὸ μέντοι μετὰ τοῦτο καὶ τὸ πρῶτον τῶν ἀνθρώποις ἀνυστῶν, δεύτερον δέ, τὸ γενομένους ἀποθανεῖν ὡς τάχιστα.¹ δῆλον οὖν <ὅτι> ὡς οὕσης ορείτονος τῆς ἐν τῷ τεθνάναι διαγωγῆς ἢ τῆς ἐν τῷ ξῆν, οὗτως 10 ἀπεφήνατο. μυρία δ' ἐπὶ μυρίοις ἀν τις ἔχοι τοιαῦτα παρατίθεσθαι πρὸς ταῦτα κεφάλαιον· ἀλλ' οὐκ ἀναγκαῖον μακρηγορεῖν.

28. Οὐ χρὴ οὖν τοὺς ἀποθνήσκοντας νέους θρηνεῖν ὅτι τῶν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ νομιζομένων ἀγαθῶν ἀπεστέρηνται· τοῦτο γὰρ ἄδηλον, ὡς πολλάκις εἴπομεν, εἴτ' ἀγαθῶν ἀπεστε- 15 ορημένοι τυγχάνουσιν εἴτε κακῶν· πολλῷ γὰρ πλείονα τὰ κακά. Φαίνεται τὰ μὲν μόγις καὶ διὰ πολλῶν φροντίδων κτώμεθα, τὰ δὲ κακὰ πάνυ φαδίως· στρογγύλα γὰρ εἶναι φασι ταῦτα καὶ συνεχῆ καὶ πρὸς ἄλληλα φερόμενα κατὰ πολλὰς αἰτίας, τὰ δ' ἀγαθὰ διεχῆ τε καὶ δυσκόλως συνερχόμενα πρὸς αὐτοῖς τοῦ 20 βίου τοῖς τέρμασιν.

¹Ἐπιλελησμένοις οὖν ἐοίκαμεν ***· οὐ γὰρ μόνον, | ὡς φησιν 116
Εὐριπίδης, ‘τὰ χρήματα’ οὐκ ‘ἴδια κέντηνται βροτοί’, ἀλλ’
ἀπλῶς τῶν ἀνθρωπίνων οὐδέν. διὸ καὶ ἐπὶ πάντων λέγειν
χρή (Eur. Phoen. 556)

25

‘τὰ τῶν θεῶν ἔχοντες ἐπιμελούμεθα.

ὅταν δὲ χρήζωσ², αὕτ’ ἀφαιροῦνται πάλιν.’